



JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 26. november 2021
Kontor: Straffuldbyrdselskonto-
ret
Sagsbeh: Mikkel Reenberg
Sagsnr.: 2021-0030-6834
Dok.: 2194900

Besvarelse af spørgsmål nr. 151 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 151 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 1. november 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Anders Lotterup

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 151 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren – på baggrund af ministerens udkast til lovforslag om indskrænkning af livstids- og forvaringsdømtes rettigheder – redegøre for, hvilke dele af lovdkastet Kriminalforsorgen allerede har kompetencen til og kan træffe beslutning om at iværksætte, hvis den finder det nødvendigt over for indsatte enkeltpersoner?”

Svar:

Som det fremgår af det nu fremsatte lovforslag nr. L 76 om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Indskrænkning af livstidsdømtes og visse forvaringsdømtes rettigheder), indeholder lovforslaget i alt 6 hovedpunkter.

Hvad angår de relevante gældende regler om livstidsdømtes og visse forvaringsdømtes rettigheder under afsoningen, kan der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, hvor der i punkterne om gældende ret under hvert hovedpunkt redegøres for indholdet af de gældende regler, herunder i relevant omfang kriminalforsorgens muligheder for efter de gældende regler f.eks. at indskrænke livstids- eller forvaringsdømtes rettigheder under afsoningen.

For konkrete eksempler på forskellen mellem lovforslaget og gældende ret, kan der henvises til den fortrolige besvarelse af spørgsmål nr. 73 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

Som et andet mere generelt eksempel på forskellen på lovforslaget og gældende ret kan lovforslagets initiativ om indskrænkning af livstidsdømtes og visse forvaringsdømtes mulighed for at afsone i åbent fængsel nævnes. Det følger således i dag af straffuldbyrdelseslovens § 24, stk. 1, nr. 2, at en indsat i lukket fængsel skal overføres til åbent fængsel, når overførsel til åbent fængsel ”i øvrigt ikke anses for betænkelig”. Den foreslåede regel i § 24 a vil omvendt indebære, at der – uanset den gældende mulighed i § 24, stk. 1, nr. 2 – ikke er mulighed for at blive overført til åbent fængsel, før den pågældende har udstået 10 år af den idømte straf af fængsel på livstid eller har været anbragt i forvaring i 10 år. Dog vil der undtagelsesvist kunne ske overførsel, men kun hvis hensyn til den indsattes helbred taler herfor.

Som et yderligere eksempel kan nævnes lovforslagets initiativer om at indskrænke de pågældende indsattes mulighed for at indgå nye relationer. Det sker konkret ved at begrænse de pågældende indsattes mulighed for at få besøg, brevveksle og telefonere. Hvad angår de gældende regler, følger det f.eks. af § 4, stk. 1, i besøgsbekendtgørelsen, at besøg af bestemte personer kan forbydes, ”hvis dette i det enkelte tilfælde findes påkrævet af ordens- eller sikkerhedsmæssige grunde eller af hensyn til at forebygge kriminalitet”.

Lovforslaget indskrænker de omfattede indsattes netop omtalte muligheder for i dag at modtage besøg, brevveksle og telefonere. De foreslåede regler vil indebære, at der generelt vil gælde et tilladelseskrav, således at den indsatte i alle tilfælde skal have tilladelse til kontakt ved besøg, brevveksling og telefoni. Nok så væsentligt vil tilladelsen kun blive givet, hvis der er tale om f.eks. besøg fra nærtstående eller personer, som den indsatte havde kontakt til, før pågældende blev varetægtsfængslet.

Kontakt til nye relationer vil dermed generelt være begrænset, uanset om der i den konkrete sag foreligger et sådant hensyn, som kan begrunde en indskrænkning efter de gældende regler, f.eks. besøgsbekendtgørelsens § 4, stk. 1. Der vil dog, hvis der foreligger særlige omstændigheder, være mulighed for at få tilladelse til kontakt til andre. Det kan være relevant, hvis det konstateres, at den indsatte ikke har kontakt til nogen. I en sådan situation skal det overvejes, om den indsatte skal tilbydes kontakt til eksempelvis en besøgsven.